

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр.2159/1 од 30. 09. 2015. године, именовани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који су се јавили на конкурс за избор редовног професора за ужу научну област Наука о књижевности, предмет Основни појмови науке о књижевности. После детаљног увида у припелу документацију на конкурс објављен у листу «Политика» бр. 36603 од 5. 10. 2015. године, Комисија захваљује на указаном поверењу и подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за избор редовног професора за предмет Основни појмови науке о књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду пријавио се један кандидат – др Адријана Марчетић, ванредни професор Филолошког факултета у Београду. Кандидат је поднео сву неопходну документацију.

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

а) *Лични подаци*

Адријана Марчетић рођена је 1. маја 1961. године у Београду; електронска адреса amarcetic@fil.bg.ac.rs

б) *Подаци о досадашњем образовању*

1984: Дипломирала је 24. јуна 1984. године на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду.

1993: На Филолошком факултету Универзитета у Београду, у оквиру смера Наука о књижевности, 21. маја 1993. године одбранила је магистарски рад, *Појам читаоца у америчкој науци о књижевности*, пред комисијом у саставу проф. др Леон Којен, ментор, проф. др Светозар Петровић, др Александар Илић.

2001: На Филолошком факултету у Београду одбранила је 16. фебруара 2001. године докторску дисертацију *Теорија приповедања Жерара Женета*, пред комисијом у саставу проф. др Леон Којен, ментор, проф. др Иво Тартаља, проф. др Љубиша Јеремић, и тиме стекла назив доктора наука.

в) *Професионална каријера*

1989 - 1993 асистент-приправник на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду, предмет наука о књижевности, ужа научна област наука о књижевности.

1993 - 2001 асистент на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду, предмет наука о књижевности, ужа научна област наука о књижевности.

2001- 2010 доцент на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду, предмет наука о књижевности, ужа научна област наука о књижевности.

2010 – ванредни професор на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду, предмет наука о књижевности, ужа научна област наука о књижевности.

Др Адријана Марчетић предаје више предмета на основним студијама Филолошког факултета: *Основни појмови науке о књижевности 1-4, Пруст 1-2, Студије културе и компаративна књижевност 1-2*. На мастер студијама Филолошког факултета предаје *Преглед књижевних теорија*, а на докторским студијама истог факултета *Књижевне теорије од антике до романтизма*.

Држала је **предавања по позиву** на Нортвестерн универзитету у Чикагу (2008), на Универзитету у Чикагу (2010 и 2012), и на Институту за стране језике у Подгорици (2006).

Др Адријана Марчетић је била заменик управника Катедре за општу књижевност и теорију књижевности (2004-2006), а од децембра 2012. обавља дужност управника ове Катедре. Била је члан Савета Филолошког факултета у два мандата, у периоду од 2001-2004 и у периоду од 2010-2014. године. Била је члан Комисије за акредитацију студијских програма Филолошког факултета, у оба акредитациона циклуса (2009 и 2014).

Др Адријана Марчетић је **члан више научних и стручних удружења**: Удружења преводилаца Србије; North American Society for Serbian Studies (NASSS); Association for Slavic, East European and Eurasian Studies (ASEEES). Члан је међународног жирија фондације Балканика (од 1999). Учествовала је у раду стручног тима за израду *Општих основа школског програма*, предмет Српски језик и књижевност, Министарства просвете РС (2001-2003), и у раду стручног тима за израду *Предлога стандарда за крај обавезног образовања из предмета Српски језик*, Министарства просвете и спорта РС и Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања (2005-2007).

Током досадашње научне каријере др Адријана Марчетић је учествовала у следећим **научним пројектима**:

1987 - 1991 *Историја српске периодике*, Институт за књижевност и уметност, Београд, руководилац пројекта др Миодраг Матицки, Министарство науке Републике Србије.

1997 – 2001 *Књижевне теорије 20. века и проблеми проучавања српске књижевности*, Универзитет у Београду, руководилац пројекта др Драган Стојановић, Министарство науке Републике Србије.

2001 – 2003 *Serbian Novels and Films of the 1990s*, University of Nottingham's Institute for Russian Soviet Central and East European Studies, руководилац пројекта др Дејвид Норис, University of Nottingham.

2011 – *Српска књижевност у европском културном простору*, Институт за књижевност и уметност, Београд, руководилац пројекта др Бојан Јовић, Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

Др Адријана Марчетић је у два наврата боравила на **усавршавању на страним универзитетима**:

2007 – 2008: Fulbright Postdoctoral Research Programme, Northwestern University of Chicago, са истраживачким пројектом *New Approaches to Comparative Literature Studies*

2002: School of Modern Languages, University of Nottingham, у оквиру пројекта *Serbian Novels and Films of the 1990s*.

Била је иницијатор или учествовала у *организацији више међународних научних конференција* у Београду:

- 1) *Проучавање опште књижевности данас* (Београд, 10-12. мај 2005, Филолошки факултет);
- 2) *Cultures, Nations, Autofictions /Kulture, nacije, autofikcije*, (Београд, 4-6. октобар 2013, Филолошки факултет),
- 3) *Компаративна књижевност: теорија, тумачења, перспективе*, (Београд, 24 - 26. октобар 2014, Филолошки факултет).

Учествовала је са рефератом на већем броју међународних и националних научних конференција и конгреса по позиву (Београд, Лос Анђелос, Њу Орлеанс, Сан Антонио, Кембриџ, Париз, Преспа, Севлијево, Вишеград).

Књизи *О новој компаратистици* А. Марчетић додељена је награда *Ђорђе Јовановић* за 2015. годину, за књижевну критику и есеј.

У свом наставном раду др Адријана Марчетић се истиче и *бригом о научном подмлатку*. Под менторством проф. Адријане Марчетић одбрањено је више магистарских радова (Александра Павловића, Вање Савић, Растка Симића), као и мастер радова (Марије Мијајловић, Вање Радаковић, Дуње Душанић, Стефана Славковића). Под руководством проф. Адријане Марчетић у изради су и докторске дисертације Соње Урошевић (Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац) и Дуње Душанић (Филолошки факултет, Београд). Адријана Марчетић је била члан више комисија за одбрану магистарских и докторских радова на Филолошком факултету Универзитета у Београду, Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу и на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци.

Осим наставно-научним радом, др Адријана Марчетић редовно прати савремену домаћу књижевну продукцију, првенствено романескну и приповедачку, и успешно се бави писањем књижевне критике. *Књижевне приказе и осврте* објављивала је у свим најзначајнијим домаћим часописима, а у периоду од 2001 – 2004 била је стални НИН-ов критичар за прозу и члан жирија за доделу НИН-ове награде. Др Адријана Марчетић објавила је две *књиге превода* са енглеског (И. Б. Сингер, *Метузалемова смрт и друге приче*, 1989; Питер Кери, *Амерички снови*, с Давидом Албахаријем, 1996), као и велики број превода прозних и књижевнотеоријских текстова у домаћим часописима.

2. БИБЛИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

а) Библиографија радова до избора у звање ванредног професора (до 2010)

Монографије:

- 1) *Фигуре приповедања*, Народна књига, Београд, стр. 269, прво издање 2003, COBISS.SR- ID. 107818252;
- друго издање 2004, COBISS.SR- ID 116487436
- 2) *Историја и прича*, Завод за уџбенике, Београд, стр. 223, 2009, COBISS.SR- ID 170064908

Приређена издања:

- 1) *Проучавање опште књижевности данас* (с Тањом Поповић), Београд, 2005, 531 стр. ISBN 86-80267-89-9

Приређени темати у домаћим часописима:

- 1) *Пруст - трагања и тумачења* (с Браниславом Миладинов), *Реч*, бр. 23-24; 26, 1996, 92 стр. YU ISSN 0354-5288

Радови у домаћим часописима међународног значаја:

- 1) „Структурализам у науци о књижевности“, *Књижевна историја*, Београд, XLII 2010, 142, COBISS.SR-ID 55823, стр. 549-557.
- 2) „Писмо из Америке“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ.LVI, св. 3, Нови Сад, 2008, COBISS.SR-ID 9627138, стр. 691- 699.
- 3) „Теорија приповедања Жерара Женета“, *Књижевна историја*, Институт за књижевност и уметност, Београд, YU ISSN 0350-6428, 113-115, 2001, стр. 45-53.
- 4) „Женетова теорија приповедања“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, Матица српска, Нови Сад, YU ISSN 0543-1220, вол. 49, 1-2, 2001, стр. 157-178.

Радови у домаћим часописима националног значаја:

- 1) „Из заоставштине професора Петровића“, *Београдски књижевни часопис*, бр. 13, 2008, стр. 184 - 189. COBISS.SR-ID 127399948
- 2) „Светозар Петровић – методологија књижевних студија“, *Анали огранка САНУ у Новом Саду*, бр. 2, 2007, стр. 107 – 117.
- 3) „Две врсте наратологије“, *Годишњак за поетичка и херменеутичка истраживања, ПХ1*, 1, 1997, стр. 28-43.
- 4) „Архичиталац“, *Свет речи*, бр. 2, 1997, стр. 23-26.
- 5) „Трагање за приповедачем“, *Реч*, бр. 23-24, јул-август 1996, стр. 127-133. YU ISSN 0354-5288
- 6) „Смисао читања по Стенлију Фишу“, *Реч*, бр. 4, децембар 1994, стр. 89-99. YU ISSN 0354-5288
- 7) „Опијеност аналогјом (о поетици Прустовог романа)“, *Књижевне новине*, бр. 846 - 847, 1992.
- 8) „Калерова теорија читања“, *Летопис Матице српске*, јануар, 1992, стр. 98-114.
- 9) „Прагматика текста Умберта Ека“ *Књижевна критика*, бр. 1, 1989, стр. 97-101, ISSN: 0350-4123.
- 10) „Место књижевности у теорији дискурса“, *Књижевност*, год. XLIV, бр. 1-2, 1988, стр.120-124.
- 11) „Историја књижевности и недоумице око ње“, *Књижевност*, XLIII, бр. 7-8, 1987, стр. 1242- 1246.
- 12) „Савремена теорија романа: неки аспекти наративне перспективе и теорије деперсонализације“, *Летопис Матице српске*, год. 162, март 1986, стр.401-410.
- 13) „Текст и његов архитект“, *Књижевна реч*, XV, бр. 280, 10. јуни 1986, стр. 28.
- 14) „О Толкиновом митотворству“, *Летопис Матице српске*, септембар 1985, стр. 254-261.

Поглавља у монографијама:

- 1) „Песме не о љубави“, поговор у књизи *Часови радости* В. Матијевића, Народна књига, Београд, 2006, стр. 141-150. COBISS.SR-ID 131489548
- 2) „Хазарско лице“, поговор у књизи *Хазарски речник* М. Павића, НИН и Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2004, стр. 299-315. COBISS:SR-ID 117147660
- 3) „Никад завршено трагање“, предговор у књизи *Марсел Пруст - Писма мајци*, Моно-Топос, Београд, 1998, стр. 7-16. ID 60984844

- 4) „Стари и нови књижевни континент“, поговор у књизи Питер Кери, *Амерички снови*, превод Адријана Марчетић и Давид Албахари, Градина, Ниш, 1996, стр. 191-203. ISBN 86-7129-094-8

Радови у тематским зборницима:

- 1) „Садашњост (1884-1906)“, *Банатска периодика XX века*, зборник радова Матице српске и Института за књижевност и уметност, уредиле Весна Матовић и Марија Циндори, Нови Сад-Београд, 1995, стр. 139-146.
- 2) „Вршачка Изложба (1918)“, *Банатска периодика XX века*, зборник радова Матице српске и Института за књижевност и уметност, уредиле Весна Матовић и Марија Циндори, Нови Сад-Београд, 1995, стр. 197-200.
- 3) „Путописи у забавно-поучној периодици почетком века“, *Традиционално и модерно у српским часописима на почетку века (1895-1914)*, зборник радова Матице српске и Института за књижевност и уметност, уредиле Слободанка Пековић и Весна Матовић, Нови Сад-Београд, 1992, стр. 183-190.

Радови с међународних и националних научних скупова објављени у целини:

- 1) „Comparative Literature in the Age of Globalization“, *Language, Literature, Culture, Identity: Proceedings of the International Conference Held in Belgrade 11th and 12th September 2008*, Belgrade, Faculty of Philology
- 2) „The Khazar Face“, *War and Peace*, Association for Slavic, East European, and Eurasian Studies (AAASS) 42nd National Convention, November 18 – 21, 2010, Los Angeles [објављено у *Serbian Studies*, Vol. 23, No. 1, 2009, Copyright 2011]
- 3) „Ричардс пре Ричардса“, *Проучавање опште књижевности данас*, зборник радова поводом педесетгодишњице обнављања Катедре за општу књижевност и теорију књижевности, уредиле Тања Поповић и Адријана Марчетић, Београд, 2005. COBISS.SR-ID 128388108, стр. 57-65.
- 4) „Топос приповедачевог 'незнања'“, *Књижевна критика данас*, зборник Института за стране језике у Подгорици, уредиле Радојка Вучковић и Марјана Ђукић, Подгорица, 2004, COBISS.SR-ID 8124944, стр. 217-23310.
- 5) „Жерар Женет и ранија наратологија“, *Књижевне теорије XX века*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2004.

Саопштења с међународних и националних научних скупова:

- 1) „Exercising Out-of-Doors and Studying Philosophy“, *Forum of Balkan Women Literature*, The Inter-Balkan Cultural Association "Riga's Charta", Prespes, Greece, 19 - 21 July, 2002.
- 2) „The Historical Muse“, *Prose Literature in Southeastern Europe Today*, The Hellenic Authors' Society and UNESCO, Rhodes, Greece, 2-3 September, 2002.
- 3) „The New Balkan Studies“, *Borders of Language - Language on Borders*, Conference on Balkan Literature and Translations, The Balkanica Foundation, Sevlievo, Bulgaria, 25-28 October, 2002.

Предавања на страним универзитетима и друга јавна предавања одржана пре избора у звање ванредног професора:

- 1) „History and Fiction: The Work of Danilo Kiš, Milorad Pavić, and Radoslav Petković“, предавање одржано на University of Chicago, Slavic Colloquium, 15. новембар, 2010.
- 2) „Структуралистичка теорија приповедања“, предавање одржано на Коларчевом

народном универзитету, децембар 2008.

3) „Шта је структурализам?“, предавање одржано на Коларчевом народном универзитету, новембар 2008.

4) „New Approaches to Comparative Literary Studies“, предавање одржано у Buffet Center for Comparative and International Studies, Northwestern University, Chicago, фебруар 2008.

5) „Женетова теорија приповедања“, предавање одржано на Институту за стране језике, Подгорица, април 2006.

Књижевно-критички прикази и осврти:

1. „Три приче о безнађу“, *Београдски књижевни часопис*, бр. 22, 2011, стр. 210 – 214.
2. Ђорђе Лебовић, „Пророк и сведок страдања“, *Земља*, Београд, јун 2006.
3. „Реалисти и ларпурлартисти“, *НИН*, 29. 1. 2004.
4. „Књижевни данак транзицији“, *Годишњак српске књижевности*, Српски ПЕН центар, 2003, стр. 9 -15, ISBN 0-9541777-3-8
5. Владан Матијевић, „Писац издалека“, *НИН*, Београд, 4. 12. 2003.
6. Женска пера, „Данас- књига“, специјално издање за Београдски сајам књига, 21. октобар 2003.
7. Светозар Поштић, „Литвански хипертекст“, *НИН*, Београд, 9. 10. 2003.
8. Давид Албахари, „Други језик“, *НИН*, Београд, 7. 8. 2003.
9. Милица Мићић - Димовска, „Мрена“, Београд, *НИН*, 19. 6. 2003.
10. Данијел Ковач, „Логика реке, приге и отпада“, *НИН*, Београд, 1. 5. 2003.
11. Милош Латинковић, „Шекспиров клијент“, *НИН*, Београд, 6.3. 2003.
12. Младен Марков, „Укоп оца“, *НИН*, Београд, 6. 2. 2003.
13. „Сезона дебитаната“, *НИН*, додатак "Годишњак Нинове награде", 30. 1. 2003
14. Ненад Теофиловић, „Клопка“, *НИН*, Београд, 9. 1. 2003.
15. „Роман по становнику“, *НИН*, 26. 12. 2002
16. „Путовање с Хулиом“, зборник прича "Кортасар", приредио Васа Павковић, 28. 11. 2002.
17. Мирјана Павловић, „Зрно зрну“, *НИН*, Београд, 24. 10. 2002.
18. Анте Томић, „Што је мушкарац без бркова?“, *НИН*, Београд, 15. 9. 2002.
19. Мирослав Тохол, „Мала Азија и приче о болу“, *НИН*, Београд, 15. 8. 2002.
20. Драгослав Михаиловић, „Треће пролеће“, *НИН*, Београд, 4. 7. 2002.
21. Михајло Спасојевић, „Лабудова песма Фаустина Асприље“, *НИН*, Београд, 30. 5. 2002.
22. Круно Локотар & Владимир Арсенијевић, „Фак-Ју антологија“, *НИН*, Београд, 28. 7. 2002.
23. Зоран Ћирић, „Хобо“, *НИН*, Београд, 7. 2. 2002.
24. Данило Николић, „Јесења свила“, *НИН*, Београд, 24. 1. 2002.
25. „Историја као роман, роман као историја“, *НИН*, 10. 1. 2002.
26. Ђорђе Писарев, „Под сенком змаја“, *НИН*, Београд, 13. 12. 2001.
27. Давид Албахари, „Светски путник“, *НИН*, Београд, 15. 11. 2001.
28. Љубица Арсић, „Икона“, *НИН*, Београд, 18. 10. 2001.
29. Зоран Ћирић, „Старинска ствар“, *НИН*, Београд, 20. 9. 2001.
30. Владан Матијевић, „Прилично мртви“, *НИН*, Београд, 16. 8. 2001.
31. Љубиша Јовановић, „Ковчег за време“, *НИН*, Београд, 19. 7. 2001.
32. Светлана Велмар Јанковић, „Нигдина“, *НИН*, Београд, 21. 6. 2001.
33. Јовица Аћин, „Уништити после моје смрти“, *НИН*, Београд, 17. 5. 2001.
34. Мирјана Новаковић, „Страх и његов слуга“, *НИН*, Београд, 19. 4. 2001.

Преводи:

1. „Два пса“, Steve Yarborough, *Београдски књижевни часопис*, бр. 18, 2010, стр. 76-93.
2. „Ауторитет кратке приче“, Richard Ford, *Београдски књижевни часопис*, Београд, бр. 15, 2009, стр. 89-107.
3. „Приповедани монолог“, Dorrit Cohn, *Трећи програм*, Београд, бр. 137-138, I – II, 2008, стр. 159-184.
4. "Прозирне свести", Dorrit Cohn, *Књижевност*, бр.1, 2005, стр. 10-124.
5. "Нешто по чему ћеш ме памтити", Saul Bellow, *Писмо*, бр. 70, Београд, 2002, стр. 143-170.
6. "Грађанска будност", Julian Barnes, *Писмо*, бр. 67, Београд, 2001, стр. 5-15.
7. "Проблеми теорије прозе", Johnatan Culler, *Књижевна критика*, Београд, XXVII, зима/пролеће, 1996, стр. 5-20.
8. (са Давидом Албахаријем), *Амерички снови*, Peter Carrey, "Градина", Ниш, 1996.
9. "Волиш ли мачке?", Richard Austin, *Антологија британске кратке приче*, приредиле Силија Хоксворт и Владислава Рибникар, „Багдала“, Крушевац, 1991, стр. 7-13.
10. „Бакиних шест сати“, Betty Green, *Антологија британске кратке приче*, приредиле Силија Хоксворт и Владислава Рибникар, „Багдала“, Крушевац, 1991, стр. 13-17.
11. „Пљескајте, долази Чарли“, Beryl Bainbridge, *Антологија британске кратке приче*, приредиле Силија Хоксворт и Владислава Рибникар, „Багдала“, Крушевац, 1991, стр. 53-60.
12. „Викенд“, Fay Weldon, *Антологија британске кратке приче*, приредиле Силија Хоксворт и Владислава Рибникар, „Багдала“, Крушевац, 1991, стр. 60-74.
13. „Друштво вукова“, Angela Carter, *Антологија британске кратке приче*, приредиле Силија Хоксворт и Владислава Рибникар, „Багдала“, Крушевац, 1991, стр. 74-83.
14. „Слободоумни људи“, Giles Gordon, *Антологија британске кратке приче*, приредиле Силија Хоксворт и Владислава Рибникар, „Багдала“, Крушевац, 1991, стр. 83-90.
15. „Виллов и Луин дечак“, Rose Tremain, *Антологија британске кратке приче*, приредиле Силија Хоксворт и Владислава Рибникар, „Багдала“, Крушевац, 1991, стр. 101-108.
16. „Ашкеназија“, Clive Sinclair, *Антологија британске кратке приче*, приредиле Силија Хоксворт и Владислава Рибникар, „Багдала“, Крушевац, 1991, стр. 139/150.
17. „Игра жмурке“, Greem Svfit, *Антологија британске кратке приче*, приредиле Силија Хоксворт и Владислава Рибникар, „Багдала“, Крушевац, 1991, стр. 150-164.
18. „Ситне пикантерије Пикадилија“, Ronald Frame, *Антологија британске кратке приче*, приредиле Силија Хоксворт и Владислава Рибникар, „Багдала“, Крушевац, 1991, стр. 177-185.
19. "Мучеништво светог Јована Владимира Дукљанина", Norman V. Ingham, *Летопис Матице српске*, децембар, 1990, Нови Сад, стр. 876-884.
20. „Маске просветљених“, Robert Anton Wilson, *Међај*, Ужице, бр. 22-24, 1990.
21. *Метузалемова смрт и друге приче*, I.B. Singer, "Филип Вишњић", Београд, 1989.
22. „Суштина јудаизма: религија пророка и заједница вере“, Leo Baeck, *Градац*, Чачак, бр. 80-81, 1988.
23. "Функција стила: тумачење Волова сунца у Уликсу Џемса Џојса", Wolfgang Iser, *Књижевност*, 12, 1987, Београд, стр. 1984-1990.
24. „Деконструкција као критика“, Rodolph Gashé, *Књижевна критика*, Београд, бр. 5-6, 1987.
25. „На брегу таласа“, William Golding, *Дело*, Београд, бр. 11-12, 1987.
26. „Запечаћено благо“, Saul Bellow, *Дело*, Београд, бр. 11-12, 1987.
27. „Бунтовници у свету отрцаних фраза“, Nathalie Sarraute, *Дело*, Београд, бр. 11-12, 1987.
28. „Човечанство – својеглава мазга“, Arnold Toynbee, *Дело*, Београд, бр. 11-12, 1987.

29. „Хеликоида губавца“, Robert Coover, *Књижевне новине*, Београд, бр. 720, 1986.
30. „Деконструкција и дијалектика“, Michael Rauan, *Летопис Матице српске*, Нови Сад, новембар 1986.
31. „Мајсторство авангарде“, Thomas Leclerc, *Градац*, Чачак, јануар-април, 1986.
32. „Поезија и место“, Robert Haas, *Градац*, Чачак, јануар-април, 1986.
33. „Погребни воз Хаила Селасија“, Guy Davenport, *Градац*, Чачак, јануар-април, 1986.
34. "Милан Кундера и појам аутора у модерној критици", David Lodge, *Савременик*, 2 - 3, 1985, Београд, стр. 156 – 163.
35. "Опирање теорији", Paul de Man, *Летопис Матице српске*, мај, 1985, Нови Сад, стр. 752 – 760.
36. „Врућа и хладна проза – дилеме експерименталног писца“, Morris Dickstein, *Писмо*, Београд, бр. 1-2, 1985.
37. „Аинулиндале“, „Силмарилион“, J.R. Tolkien, *Летопис Матице српске*, Нови Сад, септембар, 1985.
38. „Читање Фројдовога читања 'Едипа'“, Cynthia Chase, *Летопис Матице српске*, Нови Сад, фебруар 1985.
39. „Шта је корњача рекла Ахилу?“, „Иза врата од слоноваче“, „Два часовника“, Luis Carol, *Летопис Матице српске*, Нови Сад, октобар 1984.

б) Библиографија радова после избора у звање ванредног професора (после 2010):

Монографије:

- 1) *О новој компаратистици*, Службени гласник, Београд, стр. 219, 2015, COBISS.SR-ID 216447244; награда „Ђорђе Јовановић“ за 2015. годину

Приређена издања:

- 1) *Penser L'Autofiction: Perspectives Comparatistes/Preispitivanja: Autofikcija u fokusu komparatistike*, зборник радова с међународне научне конференције *Cultures, Nations, Autofictions/Kulture, nacije, autofikcije*, приредиле Адријана Марчетић, Изабела Грел и Дуња Душанић, Филолошки факултет, Београд, 2013. COBISS.SR-ID 207651084

Приређени темати у домаћим и страним часописима:

- 1) *Ернст Роберт Курцијус – Марсел Пруст*, темат поводом преписке М. Пруст - Е. Р. Курцијус, приредила и превела с француског Адријана Марчетић, превод са немачког Јелена Волић Хелбуш, *Београдски књижевни часопис*, бр. 28, 2012, стр. 141 – 167.
- 2) *Renaissance des Balkans*, темат посвећен савременој балканској књижевности, српски део темата приредила Адријана Марчетић, *Siècle 21*, n°19, стр. 5-85, 2011, Paris, ISBN: 978-2-35707-024-0, ISSN: 637-3480.

Радови у страним часописима:

- 1) "The Khazar Face", *Serbian Studies*, Vol. 23, No. 1, 2009, Copyright 2011, Bloomington, Indiana University, ISSN 0742-3330, стр. 61-83 [енглеска верзија рада „Хазарско лице“, укљученог у књигу *Историја и прича*]
- 2) „La littérature de la transition: un tribut à payer“, *Siècle 21*, 19, 2011, Paris, ISBN: 978-2-35707-024-0, ISSN: 637-3480, стр. 12 -15.

Радови у домаћим часописима међународног значаја:

- 1) "Наратолошка критика", *Књижевна историја*, XLV, 149, 2013, стр. 261-274, ISSN 0350-6428
- 2) "Crisis And Renewal In Serbian Novel After 2000", *Зборник Матице српске за славистику*, 84, 2013, Нови Сад, ISSN 0352-5007
- 3) „Књижевни двобоји“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. LXI св. 37, 2013, стр. 845-850. ISSN 0543-1220
- 4) „Европа: криза и обнова“, *Књижевна историја*, XLV, 150, 2013, стр. 667-669, ISSN 0350-6428
- 5) "Нови поглед на руске класике", *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. LX, св. 2, 2012, стр. 608-612. ISSN 0543-1220
- 6) „Бекет, класик по страни“, *Књижевна историја*, XLIII, 145, 2011, стр. 863-867.

Радови у домаћим часописима националног значаја:

- 1) „О причању у причи“, *Београдски књижевни часопис*, бр. 34-35, 2014, стр. 139-144.
- 2) "Наративна техника у Омер-паши Латасу", *Свеске Задужбине Иве Андрића*, бр. 30, 2013, стр. 171-181, ISSN 0352-0862
- 3) "Може ли постојати критика без текста?", *Поетика*, бр. 4, 2012, Београд, стр. 29-69, ISBN 2217-589X [укључено у књигу *О новој компаратистици*]
- 4) "У земљи Лотофага: Пруст, Курцијус и Слободан Јовановић", *Наслеђе*, св. 9, бр. 23, 2012, Филум, Крагујевац, стр. 19-29, ISSN 1820-1768
- 5) "Ауербахов историјски перспективизам“, *Поетика*, бр. 1, 2011, Београд, стр. 141-159, ISBN 2217-589X [укључено у књигу *О новој компаратистици*]

Радови у тематским зборницима:

- 1) „Компаративна књижевност некад и сад“, *Појмовник упоредне књижевности*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2013, стр. 13-75 [укључено у књигу *О новој компаратистици*]

Радови с међународних и националних научних скупова објављени у целини и саопштења на скуповима:

- 1) „Miloš Crnjanski's Princip“, *25 Years After the Fall of the Berlin Wall: Historical Legacies and New Beginnings*“, ASEES, November 20-23, 2014, San Antonio [Transcultural Studies, у штамп, новембар 2015]
- 2) „Le Code de l'autofiction: Chez Les Hyperboréens de Miloš Crnjanski“, *Penser L'Autofiction: Perspectives Comparatistes /Preispitivanja: Autofikcija u fokusu komparatistike*, зборник радова, приредиле А. Марчетић, Д. Душанић и И. Грел, Филолошки факултет, 2014, Београд, стр. 103-113
- 3) „Crisis and Renewal in Serbian Novels After 2000“, *Europe: Crisis and Renewal*, British Association for Slavonic and East European Studies (BASEES) Annual Convention, April 5-8, 2013, Cambridge [објављено у *Зборнику Матице српске за славистику*, 84, 2013, Нови Сад, стр. 211-217 ISSN 0352-5007]
- 4) „The Crisis of Comparative Literature and Auerbach's Historical Perspectivism“, *Le comparatisme comme approche critique*, 20e Congrès de L'Association Internationale de Littérature Comparée, Université Paris-Sorbonne, 18-24 Juillet, 2013, Paris
- 5) „Boundaries of Fiction: Ivo Andrić as Storyteller and Chronicler“, *Boundary, Barrier and Border-Crossing*“, Association for Slavic, East European and Eurasian Studies (ASEES) 44th Annual Convention, November 15-18, 2012, New Orleans [објављено у *Свескама Задужбине Иве Андрића*, бр. 30, 2013, стр. 171-181]

- 6) „Поетика, авангарда и коментари“, *Српска књижевност и први светски рат*, Андрићев институт, 1-3 јуни 2014, Вишеград, (у штампи).

Предавања одржана на страним универзитетима после избора у звање ванредног професора:

- 1) „The Boundaries of Fiction: Ivo Andrić as Historian and Story Teller“, University of Chicago, Department of Slavic languages and Literatures and the Center for East European and Russian/Eurasian Studies, November 11, 2012.

Чланство у организационим одборима научних скупова:

- 1) Члан организационог и научног одбора међународног скупа, *Cultures, Nations, Autofictions /Kulture, nacije, autofikcije*, Филолошки факултет, октобар 2013, Београд
2) Члан организационог и научног одбора међународног скупа *Компаративна књижевност: теорија, тумачења, перспективе*, 24 - 26. октобар 2014, Филолошки факултет, Београд.

3. МИШЉЕЊЕ О ДОСАДАШЊЕМ НАУЧНОМ И СТРУЧНОМ РАДУ

Врло обимна, а у тематском и жанровском смислу и разноврсна библиографија научних и стручних радова др Адријане Марчетић сведочи о преданом научнику и филологу. А. Марчетић се превасходно бави проблемима везаним за теорију књижевности, у првом реду за наратологију и компаратистику, у чему показује изузетну упућеност у савремене теоријске тенденције, једнако у домаћој науци, као и у међународној критичкој пракси. Осим тога, проф. др А. Марчетић је показала склоност и ка промишљању и оцењивању српске савремене књижевности, па је отуда део њеног рада посвећен и писању књижевне критике коју је објављивала како у научној периодици, тако и у најугледнијим домаћим публицистичким издањима (*Нин*, *Политика*).

Како је ранији научни и стручни рад Адријане Марчетић већ оцењен у рефератима који су пратили њен избор у звање доцента, а затим и у звање ванредног професора, овом приликом ћемо пажњу најпре посветити њеним радовима објављеним после избора у звање ванредног професора (2010–2015).

Као што је већ напоменуто, књига А. Марчетић, *О новој компаратистици* (2015, Службени гласник, Београд), добила је једно од наших најстаријих и најугледнијих признања за књижевну критику и есеј, награду *Ђорђе Јовановић* за 2015. годину. У њој аутор доноси прецизан увид у дугу и богату историју упоредног проучавања књижевности у свету, која се протеже од почетка 19. века, када се јављају прве компаратистичке студије и оснивају прве компаратистичке катедре, па све до наших дана. Па ипак, овде није тек реч о пукој историји упоредног проучавања књижевности. Ауторка, наиме, проблем компаратистике поставља пре теоријски, неголи историјски, па је у том погледу дата монографија прерасла у озбиљну, каткад и полемички интонирану расправу о најзначајнијим методолошким питањима савремене компаратистике. У својој студији, Адријана Марчетић је обухватила историју компаратистике као академске и као научне дисциплине, објаснила најважније компаратистичке појмове и приказала схватања најзначајнијих писаца и теоретичара који су се бавили овом проблематиком, од Гетеа, преко Веселовског, Велека и Ауербаха, до Франка Моретија и Паскал Казанове. Иако проблематику компаративног проучавања књижевности посматра у периоду дугом готово двеста година, главни предмет разматрања Адријане Марчетић представља „нова“ или интердисциплинарна компаратистика, која се осим кроз књижевно-теоријску, посматра и кроз идеолошко-политичку визуру савременог, глобализованог света, у којем питања у

вези са компаратистичким, па и хуманистичким студијама уопште добијају посебан значај.

Књига садржи шест поглавља, од којих је свако подељено на неколико одељака. Прво поглавље, „Нова компаратистика“, представља увод у проблематику читаве књиге (шта су некада били а шта су данас предмет и циљеви упоредног проучавања књижевности), те формулише основне идеје на основу којих ће се у каснијим поглављима анализирати најзначајнији компаратистички приступи и методи, како традиционални тако и савремени. Говорећи о новој компаратистици, Адријана Марчетић с разлогом највише пажње посвећује методама који су формулисани у америчкој науци о књижевности у последње две и по деценије, будући да идеје америчких компаратиста добрим делом диктирају правац и тон расправе у савременој компаратистици уопште. С тим у вези она указује на чињеницу да је у последње две деценије, најпре у америчкој а нешто касније и у европској компаратистици, дошло до значајне промене у начину на који се дефинише њена област интересовања: књижевност као књижевност више није ни једини ни повлашћени предмет проучавања у оквиру „нове“, интердисциплинарне компаратистике (или „студија културе“), већ само једна од многобројних „дискурзивних пракси“ које сведоче о неким културно или социјално важним питањима. А. Марчетић отворено и аргументовано исказује скепсу према овој врсти „нове компаратистике“, која се мање занима за текстуална или књижевна а више за политичка и идеолошка питања. Она сама будућност упоредног проучавања књижевности види на другој страни, у повратку филолошким методама анализе текста које су у традиционалној компаратистици, односно у периоду процвата компаратистичких студија (средином 20. века), дале, по њеном мишљењу, најзначајније резултате.

Друго и треће поглавље („Компаратистика као академска дисциплина“ и „Компаратистика као научна дисциплина“) претежно су историјског карактера. У њима се говори о оснивању и каснијем развоју компаратистичких катедара на различитим европским и америчким универзитетима, као и о најзначајнијим компаратистичким часописима и едицијама. Предмет ових поглавља је и приказ различитих метода у упоредном проучавању књижевности, првенствено метода такозване „француске школе“, формулисаног у радовима Фернана Балданспержеа, Жан Мари Кареа и Пола ван Тигема, и њему супротстављеног приступа какав су практиковали амерички компаратисти, на челу с Ренеом Велеком. С методолошког становишта, каже Адријана Марчетић, историја компаратистике представља историју перманентног преиспитивања метода, тражења правог и најбољег начина за упоредно проучавање различитих националних књижевности. Опредељујући се да прикаже најзначајније традиционалне и савремене компаратистичке методе, она је уверљиво показала да је најновије преиспитивање метода у оквиру компаратистике (често означено као „криза“ или „смрт“ ове дисциплине) по нечему друкчије од свих ранијих: „Данас се књижевност све мање изучава као књижевност, а све више као један од истоврсних узорака неког ширег, идеолошког, религијског или културолошког кода уопште. У популарним интердисциплинарним студијама, или студијама културе, које представљају савремену варијанту традиционалне компаратистике, књижевна дела се узимају као примери којима се илуструју неке културолошке тезе, при чему се често потпуно занемарују, и то свесно, њихова специфична, језичка и стилска обележја. Као да више нико не верује да књижевност, осим политичке или идеолошке, може вршити и неку друкчију, сасвим посебну функцију која произлази из саме њене природе. Тачније речено, чини се да је данас превладало уверење да та врста вредности, не само у књижевности већ и у хуманистичким наукама уопште, није вредна посебног академског проучавања.“ (10) На основу овога, Адријана Марчетић закључује да актуелно окретање компаратистике према различитим социолошким и

културолошким методама полако али сигурно води до нестанка компаратистике као посебне врсте *књижевних* студија.

Следећа два поглавља, „Интердисциплинарна компаратистика“ и „Социологија или књижевност?“, представљају илустрацију ове тезе. Од средине деведесетих година прошлог века, идеја интердисциплинарности извршила је веома снажан утицај не само у хуманистичким наукама уопште, већ и у компаратистици, која је традиционално била „евроцентрична“ дисциплина. Главни захтев које су поставиле нове интердисциплинарне студије, у оквиру различитих „регионалних студија“, „студија културе“ или „студија превођења“, тиче се одбацивања традиционалног канона светске књижевности и његовог замењивања новим, „мултикултуралним“ канonom. У поглављу о „Интердисциплинарној компаратистици“ реч је о неким од ових приступа који доводе у питање традиционални, „евроцентрични“ канон компаративне књижевности и залажу се за његово укидање или ревалоризацију, а првенствено о концепцији нове светске књижевности коју формулише Франко Морети, са чијим ставовима се Адријана Марчетић не слаже, па отуда са њим ступа у научно засновану озбиљну полемику. Она Моретијеву теорију види као изразит пример „теорије нечитања“, и тумачи као приступ који полази од претпоставке да добро читање није оно које се усредсређује на језичке и семантичке особине текста, већ се удаљава од текста или га чак потпуно занемарује (као још један пример овакве „теорије нечитања“ наводи се и приступ француског компаратисте Пјера Бајара). Указујући на чињеницу да Морети често тражи инспирацију у другим наукама, не само у социологији, већ и у природним наукама (еволуционој биологији) и економији, она закључује да то доводи до „редукционистичких објашњења која књижевност свode на пуки одраз социјалних и економских прилика“ (132). У поглављу „Социологија или књижевност?“ приказана је концепција светске књижевности француске ауторке Паскал Казанове, изложена у утицајној и широко коментарисаној књизи *Светска књижевна република*. Оцењујући Казановин приступ као још један пример „теорије нечитања“, Адријана Марчетић каже да њеној „светској књижевној републици, као и Моретијевој 'новој књижевној историји' првенствено недостаје филолошка дисциплина пажљивог читања самих књижевних текстова“ (178).

Најзад, у последњем поглављу књиге, „Компаратистика као филолошка дисциплина“, приказан је метод једног од најзначајнијих компаратиста, „патријарха“ ове дисциплине, Ериха Ауербаха, аутора класичне студије *Мимезис*, која се и данас сматра једним од најутичајнијих погледа на целу историју светске књижевности. Ауербахов компаративни метод, настао под утицајем Викоа, Гетеа и Хердера а заснован на пажљивом, филолошки истанчаном читању текста, Адријана Марчетић узима као модел на којем, по њеном мишљењу, и данас треба заснивати упоредно проучавање књижевности *као* књижевности, и супротставља га различитим интердисциплинарним „теоријама нечитања“. У исти мах, она с научним жаром указује на то да „филолологија светске књижевности у данашње време више не би била могућа у истом облику и обиму у којима ју је замишљао Ауербах“; канон светске књижевности одавно је изашао изван оквира западноевропске књижевности. Међутим, уколико заиста желимо да упознамо књижевна дела и далеке културе из којих она потичу, „Ауербахов метод интерпретативне филологије не само што и данас може дати резултате у анализи књижевних дела која долазе с различитих страна света, него се ... може показати као много ефикаснији од различитих теорија нечитања формулисаних у оквиру нове компаратистике.“ (200)

О новој компаратистици, можда још о више него њене претходне књиге, *Фигуре приповедања* и *Историја и прича*, показује да се Адријана Марчетић у свом приступу књижевнотеоријској проблематици ослања на продубљено познавање теоријских идеја и способност да их истанчано анализира, критички преиспита и сагледа у ширем контексту

општијих научних, али и културних и друштвених кретања данашњег света. Ови квалитети најјасније се виде у њеним књигама, али су присутни и у краћим радовима, посвећеним како књижевнотеоријским питањима, тако и анализи и тумачењу појединачних књижевних дела.

Овде ћемо се само укратко осврнути на неколико радова који потврђују ову оцену и у исти мах употпуњују слику о правцима теоријског и критичког интересовања Адријане Марчетић. У раду „Наратологија као критика“, објављеном 2013, она остаје у оквиру једне посебне области теорије књижевности којом се успешно бавила и у своје две претходне књиге, *Фигурама приповедања* и *Историји и причи*. После краћег увода посвећеног историји наратологије, она запажа да је обнављање интересовања за идеолошку димензију књижевности, које је обележило развој науке о књижевности у последњих четврт века, произвело одговарајућа померања и у области наратолошких студија. Од почетка осамдесетих, а поготову у последњој деценији прошлог века, истраживање приповедања кренуло је битно друкчијим путем. Анализу структуре наративног текста и начина функционисања његових конститутивних елемената, каква је практикована у „формалистичкој“, женетовској наратологији, заменила су размишљања о читаоцу наративног текста, о односу између „природних“ и фиктивних наративних исказа, о полу приповедача или о социолошком значењу романескне форме. С тим у вези Адријана Марчетић примећује да се наративни текст, па и књижевни текст уопште, све чешће посматра као израз друштвеног или идеолошког контекста а не као структура која има специфичну, естетичку функцију. У раду је успостављена важна разлика између наратологије као „чисте“ теорије и практичне или примењене наратологије која свој задатак види у тумачењу приповедних текстова, и прегледно су представљене главне идеје Жерара Женета, Ролана Барта, Симуре Четмена и Дорит Кон.

Рад „У земљи Лотофага: Пруст, Курцијус и Слободан Јовановић“, објављен 2012, представља занимљиву допуну ранијим радовима у којима се Адријана Марчетић бавила анализом и тумачењем Прустовог *Трагања за изгубљеним временом*, укључујући ту и књигу *Фигуре приповедања*. У њему она указује на једну важну подударност у историји рецепције Прустовог романа, која до сада није била уочена. У фебруару 1922, неколико месеци пре Прустове смрти, Е.Р. Курцијус је објавио свој чувени приказ *Трагања за изгубљеним временом*, које у том тренутку није било ни објављено ни завршено у целини. То га није спречило да већ тада прецизно идентификује главне особине Прустовог стила, као и да укаже на иновативност, величину и улогу његове уметности не само у француској већ и у европској књижевности. Историја Курцијусовог приказа *Трагања*, као и његове касније преписке с Прустом, каже Адријана Марчетић, добро је позната и често коментарисана епизода у прустологији. Међутим, мање је познато, чак и у српској историји књижевности, да је не само исте године већ и истог месеца, фебруара 1922, и Слободан Јовановић у *Српском књижевном гласнику* такође објавио приказ Прустовог романа. Али то није и једина сличност између Курцијусовог и Јовановићевог приказа. Адријана Марчетић уверљиво показује да у Курцијусовим и Јовановићевим запажањима о Прустовом стилу и начину приповедања, као и у укупном тумачењу и оцени *Трагања*, у основи нема битне разлике. И Јовановић и Курцијус указују на неке од најзначајнијих особина Прустовог стила, на иновативност и оригиналност његове романсијерске уметности и оцењују га као једног од најзначајнијих савремених писаца.

У раду „Наративна техника у *Омер-паши Латасу*“, објављеном 2013, Адријана Марчетић успешно примењује наратолошки метод у анализи и тумачењу Андрићевог романа. Ослањајући се на појмове женетовске наратологије, она показује да је Андрићева наративна техника у предочавању историјских догађаја и начина на који их перципирају романескни јунаци много сложенија него што се најчешће мисли. Андрићев приповедни

стил се обично описује као „објективан“, „дистанциран“, „непристрасан“, сличан начину приповедања неког историчара или хроничара. Међутим, такав опис не обухвата све аспекте Андрићеве наратије и не одговара укупном утиску који она оставља на читаоца. Наиме, када предочава мисли и осећања својих ликова, Андрић се често служи једном посебном наративном техником, *доживљеним говором*. Истичући да употреба ове технике у Андрићевом приповедању није ни из далека довољно истражена, Адријана Марчетић настоји да укаже на неке њене специфичности у *Омер-паши Латасу*.

Методом наратолошке критике Адријана Марчетић се успешно послужила и у раду „Le Code de l'autofiction: Chez Les Hyperboréens de Miloš Crnjanski“, објављеном 2014, у зборнику *Penser L'Autofiction: Perspectives Comparatistes /Preisпитивања: Аутофикција и фокусу компаратистике*, чији је и један од приређивача. Полазећи од теорије аутофикције, релативно новог жанра који се првенствено везује за француску књижевност, Адријана Марчетић с доста разлога тврди да би у српској књижевности, најчистији, а можда и једини пример аутофикционалног жанра могло да представља позно прозно дело Милоша Црњанског *Код Хиперборејаца*. На то, по њеном мишљењу, указује и историја рецепције овог дела. Од 1966, када је објављено, па до данас, тумачење *Хиперборејаца* обележило је питање његове жанровске припадности. *Хиперборејци* су били читани као мемоари, као путопис са особинама есејистичког дискурса, као роман или, једноставно, као жанровски амбивалентна књига. У контексту савремених наратолошких проучавања, која неке наративне технике приповедања у првом лицу идентификује у оквиру посебног жанра, аутофикције, Адријана Марчетић примећује да се дебата која се претходних година водила о жанровској припадности ове књиге може разрешити идејом о *Хиперборејцима* као аутофикцији.

У целини посматрано, Адријана Марчетић се у својим студијама представила не само као изузетан и компетентан познавалац теорије књижевности, наратологије и савремених компаративних проучавања књижевности, већ и као талентован критичар чије иновативне и истовремено поуздане интерпретације могу да баце ново светло и на класична дела српске књижевности попут Андрићевог *Омер-паши Латаса* или *Хиперборејаца* Милоша Црњанског. Са становишта српске науке о књижевности посебан значај има њена награђена студија *О новој компаратистици*, будући да у нашој средини није довољно писано о новијим идејама у области компаратистичких и интердисциплинарних студија, а посебно о њиховим књижевно-теоријским претпоставкама. Због свега тога, књига Адријане Марчетић представља драгоцену литературу и за компаратисте, и за теоретичаре књижевности, и за обичне читаоце који желе да се обавесте о актуелном стању у компаратистици и теорији књижевности.

Увид у комплетну библиографију др Адријане Марчетић уверава нас да је реч о изузетном теоретичару књижевности и књижевном критичару који с правом предаје предмет Основни појмови науке о књижевности. Научна интересовања др Адријане Марчетић, која обухватају историју и теорију књижевности, као и књижевну критику, резултирала су многобројним монографијама и студијама. У њима се огледа изузетни познавалац пре свега теорије књижевности, који је при том увек спреман да нове методолошке тенденције посматра у ширем, дијахроном дијалогу са читавом досадашњом историјом различитих видова проучавања књижевности, од почев антике па све до првих деценија 21. века. Истовремено, Адријана Марчетић своја знања из светске књижевности и теорије књижевности убедљиво користи у у проучавању српске књижевности и критичарске праксе.

4. МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ ДРУГИХ УСЛОВА ЗА РАД

У свом раду са студентима Адријана Марчетић није само добар педагог и савестан наставник: њени курсеви о Прусту, наратологији и савременој компаратистици пробудили су код многих студената интересовање да се и сами на овај начин баве компаратистичком методологијом, теоријом приповедања и њеном применом, што се види и по броју одбрањених и пријављених магистарских, мастер и докторских теза, где је она била или јесте ментор. Адријана Марчетић активно учествује у раду Факултета; била је заменик управника Катедре за општу књижевност и теорију књижевности (2004-2006), а од децембра 2012. обавља дужност управника ове Катедре. Била је члан Савета Филолошког факултета у два мандата, у периоду од 2001-2004 и у периоду од 2010-2014. године. Била је и члан Комисије за акредитацију студијских програма Филолошког факултета, у оба акредитациона циклуса (2009. и 2014). Она с пажњом и уважавањем прати рад својих колега, што се види по радовима које је писала о њиховим студијама и монографијама. Треба рећи да Адријана Марчетић активно учествује у јавном и књижевном животу и изван универзитета. Од 2001. до 2003. године била је стални критичар НИН-а и члан НИН-овог жирија за роман, а од 1999. до данас члан је међународног жирија Фондације Балканика, који сваке године додељује награду за најбољу књигу написану на једном од балканских језика. Осим научним радом, Адријана Марчетић успешно се бави и књижевном критиком; превела је и већи број прозних и књижевнотеоријских текстова са енглеског језика. У два маха је била члан стручних тимова Министарства просвете, науке и технолошког развоја који су се бавили општим основама школског програма за предмет српски језик и књижевност (2001–2003), односно стандардима за крај обавезног образовања за предмет српски језик (2005–2007).

5. ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Пошто је пажљиво размотрила све релевантне чињеница (научно-истраживачког рада, стручног и професионалног ангажовања, педагошког рада), а имајући у виду Критеријуме за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 183, 12. фебруар 2015. објављено на сајту: <http://www.bg.ac.rs/files/sr/univerzitet/univ-propisi/KriterijumiZaSticanjeZvanja-precisceni.pdf>) у оквиру групација друштвено-хуманситичких наука, Комисија је донела закључак да кандидат др Адријана Марчетић у потпуности одговара критеријумима за избор редовног професора за предмет Основни појмови науке о књижевности. **Стога предлагемо Наставно-научном Већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да др Адријану Марчетић, ванредног професора, изабере у звање и на радно место редовног професора за ужу научну Наука о књижевности, предмет Основни појмови науке о књижевности.**

У Београду, 5. новембар 2015.

Др Драган Стојановић,
професор емеритус

Др Јован Попов,
редовни професор *Филолошког факултета у Београду*

Др Тања Поповић,
редовни професор *Филолошког факултета у Београду*